

Du som går ud fra den levende Gud

301

Grundtvig 1837
J. Montgomery 1823

Chr. Barnekow
Arr.: Bo Skibelund

Tenor I-II

Du, som går ud fra den le - ven - de Gud, ån - der - nes
Tun - ger af ild og dog præ - di - ken mild giv dem, du
Glæ - de og lys meddem kom - me til bys, blom - stre lad
Skin o - ver vang som en mor - gen med sang, mor - gen i
Sa - lig - heds - fryd for gen - lø - se - rens dyd ti - mes lad

Bas I-II

ånd i det høj - e! Men - ne - skens køn mod Guds en - bår - ne Søn
sal - ver og sen - der! Sa - lig - heds - ord i a - post - le - nes spor
muld, hvor de træ - de! Styr - ke og mod brin - ge svag - hed på fod,
maj når det grøn - nes! Lif - lig - heds - magt gø - re dorsk - hed op - vakt,
men - ne - sker al - le! Fa - de - rens råd og den Hel - lig - ånds dåd

stri - den - de står for dit øj - e; men af din nå - de, o
van - dre til jor - de - rigs en - der, så in - gen men - ne - ske -
trøst fin - de al - le som græ - de! Ved e - van - ge - li - ets
så på Guds nå - de der skøn - nes! To - ner - ne dy - be i
sam - men i Frel - se - ren fal - de, så af det he - le, som

bliv dog her! Nat - ten er skum - mel og den er nær.
fod har rørt plet - ten hvor ik - ke dets røst blev hørt!
mil - de røst mis - kund - hed våg - ne i hvert et bryst!
gry og kvæld rø - re selv hjer - tet så hårdt som fjeld!
Gud har skabt, kun går for - ta - bel - sens æt for - tabt!

